

חַת־ת לַיּוֹם שְׁשִׁי

פְּרָשַׁת נח

ב' חֲשׁוֹן

ה'תשפ"ו

מְקַדֵּשׁ לַמַּעַן בְּטַחֲוֹן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
 "אֶרֶץ אֲשֶׁר תָּמִיד עֵינֵי ה' אֶלְקֶיךָ בָּהּ"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִשׁ / שְׁשִׁי עִם רַשִׁי

לאחר הבטחתו של ה' ששוב לא ישמיד את העולם, נח החליט שהגיע הזמן שיהיו לו עוד ילדים. גם הבנים שלו, שם חם ויפת החליטו שהם רוצים שיהיו להם ילדים.

חם, לעצמת זאת, לא אהב את זה, הוא לא רצה להתחלק בעולם עם עוד אנשים, והוא לא רצה שלאבא שלו יהיו עוד ילדים.

אפלו שנח ידע שזה חשוב לגדל תבואה הוא קדם כל נטע גפנים (את הגפנים הביא אתו אל התבה). נח שתה מהיין והשתכר, הוא היה מאוד שתוי ולא היה צנוע בתוך האהל שלו.

כנען, הבן של חם ראה והלך לקרא לאבא שלו. חם נכנס, אפלו שאבא שלו לא היה צנוע, ופגע באביו שלא יוכלו להיות לו יותר ילדים. ואז יצא וקרא לאחים שלו.

שם בקש מיפת לעזר לו, הם הלכו אחרנית כדי לכסות את נח שיהיה צנוע.

כשנח התעורר, הוא הבין מה קרה, וקלל את הבן הרביעי של חם- כנען היות ועכשיו לנח לא יהיה ילד רביעי. הוא אמר שכנען יהיה עבד לבנים של שם.

הוא גם ברח את שם (שמהילדים שלו יהיה העם היהודי) וליפת (שהוא יהיה עשיר)

בהמשך מספרת התורה על שבעים האמות שיצאו מנח. לומדים את השמות של כלם וקצת פרטים על חלק מהם (למשל נמרוד שנסה להלחם נגד ה', ופלג- ביון שבזמנו היה דור הפלגה שהתפזרו והתפלגו בכל העולם).

תהלים / יום ב' לחודש פרקים י"ז

באחד מהפרקים של היום, ישנו פסוק מענין: **"ה' צדיק יבחר"**. הכוונה היא שה' בוחר אדם רק אם הוא צדיק. רק אם יש לו את הכחות לעשות את הדבר הנכון ולעבר את המבחן. אם כן, מדוע ה' בודק את האדם אם הוא יודע שהוא יצליח לעמוד בנסיון?

ה' יודע שהכח טמון בתוכנו, אבל לא מספיק שרק יהיו הכחות. אנו צריכים להשתמש בהם לה'. כשה' מנסה אותנו, אנו צריכים להשתמש בכוחנו כדי לעמוד בנסיון ואז יוצא שמשתמשים בכל כוחנו לה'.

תניא / אגרת הקדש סימן כ"ה

היום בתניא, האדמו"ר הזקן מסים להסביר את תורת הבעל שם טוב שלמדנו במהלך הימים האחרונים, בנוגע לכך שמישהו מפריע באמצע התפלה. קודם נחזר על הנלמד...

מה עלינו לעשות בנוגע לדברים שמפריעים ומכעיסים: שלושה דברים יכולים להפריע לאדם:

1. אם קורה משהו שאדם לא אוהב. על כן למדנו קודם שהחכמים אומרים שיש לחזק את האמונה ולזכור שהכל בהשגחה פרטית. ה' גרם שזה יקרה וצריכים לחשב רק על ה' ולא על האדם שעשה זאת.
2. מישהו אמר או עשה עברה, ואין אפשרות למנע זאת. זו השגחה פרטית אולם יש לעשות או לומר משהו כדי להפסיק זאת. האדמו"ר הזקן מביא דגמה מהתורה, כשמשה רבינו בעס כדי לגרם לבני ישראל להפסיק לעשות משהו שהם לא היו אמורים לעשות.
3. מישהו עושה משהו לא טוב אבל אין אפשרות למנע זאת. למשל, עושים מבצעים ברחוב, ומפסיקים כדי להתפלל מנחה. לפתע, תזמורת מתחילה לנגן מוזיקה לא יהודית בקול רם ליד. זה מה שהבעל שם טוב מתכוון אליו. אז יודעים שזו השגחה פרטית אבל עדין יש משהו שצריכים לעשות. צריך לחשב בראש (כמו שלמדנו קודם) שהשכינה של ה' נמצאת בגלות באותם אנשים שמנגנים את המוזיקה הגוית. ה' גורם לשמע אותה עכשו בגלל שהוא רוצה שנתרפז ונכון עוד יותר בתפלה. אם נעשה זאת, אזי נשתמש בהזדמנות – נסיון שה' נתן לנו ונעמד בו בדרך הנכונה.

היום יום / ב' חשוון

הרבי הרש"ב באחת משיחותיו ספר את הספור הבא:

זמן קצר לאחר שהאדמו"ר הזקן התמנה לרבי, הוא אמר לחסידים: **"צריך לחיות עם הזמן"**. החסידים התפללו ונתנו מה שמעויות אמרה זו. לאחיו של האדמו"ר הזקן (שקראו לו המהרי"ל) הוסברה המשמעות והחסידים המבגרים שמעו זאת ממנו.

ה"זמן" שהאדמו"ר הזקן התכוון אליו, הוא הפרשה של השבוע. ו"לחיות עם הזמן" משמעותו שלא רק נלמד את הפרשה כל יום (כמו שאנחנו עושים בחת"ת) אלא צריכים לחיות עם זה.

זה צריך להיות במחנה כדי לחשב עליו וללמד הוראות והדרכות מהחמש בכל דבר שקורה לנו ובכל מה שאנחנו עושים באותו שבוע.

ספר המצוות / מצוות עשה ק"ט

לומדים מצוה חדשה, המצוה היומית, **מצוות עשה ק"ט** על האפן שבו אפשר להטהר מכל סוגי הטמאה עליהם למדנו בימים האחרונים. יודעים כיצד? על ידי טבילה (או טבילת הכלי) במקוה.

רמב"ם / הלכות כלים פרקים כ"ז, כ"ח. מקואות פרק א'

היום מסיימים ללמד את ההלכות על סוגי כלים שיכולים להטמא.

פרק כ"ז – חוזר על הכללים של טמאה על ידי נתינת שלוש דגמאות מסוגים שונים של כלים והסבר מהי ההלכה בכל מצב.

הנה דגמה אחת: ישנם שלושה סוגים של מצעים:

1. סדין שפורסים על המטה, יכול להיות מדרס (טמאה באשר זב נח על זה)

2. סדין שתולים כמו וילון, יכול להטמא בטמאת מת

3. סדין שמשתמשים בו כדי ללמד תפירה- נותר טהור.

פרק כ"ח – מסביר מה קורה אם טמאה נוגעת מחוץ לכלי, האם מה שבתוכו נעשה טמא? מה אם הטמאה נוגעת בפנים, האם הצד החיצוני טמא? (תלוי ממה הכלי נעשה)

מתחילים ללמד את הסדרה הבאה של ההלכות בנוגע למקוה, כדי לטהר את כל הדברים עליהם למדנו בשעורים הקודמים.

פרק א' – מסביר את הכללים הבסיסיים בענין מקוה- למשל על כך שאדם איננו נטהר עד ללילה אפילו אם טבל במקוה במהלך היום, ושאסור שתהיה חציצה- דבר שיחצץ- יפריע בינו לבין מי המקוה (למשל פלסטר)

דרכי החסידות / הפרשה החסידית

המבול קרה רק בזמן של נח, אבל יש משהו שהוא כמו המבול בחיים של כל אחד מאתנו. הדברים שדואגים אודותיהם. כשמישהו דואג "זה מצוי" את הראש שלו, הרבה אנשים דואגים איך ה' יתן להם את כל מה שהם צריכים (ויש עוד המון דברים אחרים שאדם דואג בגללם).

בהפטר שקוראים השבוע, לומדים שכל הדאגות האלה לא יכולות לקחת את הקשר והאהבה של היהודי לה'. ולא רק זה, הם יכולים לגרום לאדם להרגיש אפלו קרוב יותר אל ה'.

כל הדברים שאנשים דואגים בגללם הם דברים גשמיים שיש חיות חזקה מאת ה' בתוכם. כשמשתמשים בדברים האלה, מקבלים את החיות שנמצאת בתוכם, החיות הנוספת שיכולים לקבל מהגשמיות תקרב אותנו יותר אל ה'.

בתפלה, החיות שבתוך הגשמיות מתגלה – יוצאת החוצה - ונהיית חלק מאתנו.

לכן היהודי לא צריך לחשב שבגלל שהוא חושב על גשמיות כל השבוע, הוא לא יכול לחשב על ה' כשהוא מתפלל, כמוכן שלא! זה בדיוק הפוך- בגלל שהוא חושב על גשמיות כל השבוע, הוא מקבל הרבה יותר חיות כדי שכאשר יתפלל כמו חסיד בשבת (כשיש לו מספיק זמן) הוא יעשה שמוש בחיות שצבר כדי להיות קרוב יותר אל ה'.

תַּפְלָה / בְּטָחוֹן בְּמַהְלֵךְ הַתַּפְלָה - הַמִּשְׁךְ

מִקֵּדָשׁ לְעֵלְוֵי נִשְׁמַת סִבְתָּנוּ הָאֱהוּבָה נְחֻמָּה צִיפָה בֵּת ר' שְׁמַעְיָה ע"ה גוֹדְמָן

מה צריך כדי לבטח באדם אחר? בספר חובת הלבבות רבנו בחיי עובר על כל התנאים שאדם צריך כדי לבטח באמת במישהו. כאשר עוברים על התנאים אפשר לראות שאין אדם שהוא בר בטחון מחלט- אפשר לבטח בתכלית רק בה'.

התנאי הראשון לבטחון הוא לדעת שלשני אכפת מאתנו ומרחם עלינו. כאשר יודעים שהם אוהבים ואכפת להם נבטח בהם שיעשו רק דברים שהם טובים עבורנו.

ברור מאוד לפיכך שאפשר לבטח בה' כן. לה' יש יותר רחמנות עלינו מאשר לכל אדם אחר בעולם. ובצדדים אם לאדם אכפת מאתנו, זה רק בגלל שה' גורם לו לחוש כן.

בפסוקי דזמרה מזכירים את הרחמנות של ה'. באשרי אומרים (בפסוק המתחיל באות ח') חנון ורחום יהוה ארך אפים וגדל חסד - ה' כל כן מרחם ולא ממהר בכלל לכעוס ויש לו חסד רב.

כאשר אומרים את המלים האלו בתפלה, אפשר לחשוב כיצד לה' באמת אכפת מאתנו והוא מרחם עלינו. זהו הצעד הראשון שאפשר לעשות כדי לחזק את מדת הבטחון בה'.